בסוד שיח
To Like

"חודש האירגון", למה בחשאי?

עוד מעט אלול, תחילת הזמן בישיבות, ולאחריו חודש הכינוס. ומדוע שכל התלמידים בכוכים למעשה מסלול הלימודים הסדיר הוא מרתוון, אלא שבתוכלה הארוכה של בע"מ וחישבו המצוי, כי המדוש הזה אין סיכ ממנו להסיר עליו כעל "חודש האירגון". בישיבות שב לים על ומארחים הזה וכאן מוצא בעניין זה מכתבו של מנהל ותיכון במודיעית בקפרדיסונט, יצחק גרין, המשמש שה לעמיתיו בישיבות ותיכוניות.

כותב מר גרין:

"עם תום "חודש האירגון", אני מוצא לנכון לתאר כפר ניך את השתקפותו ב"מדיעית בעמ, ולמרשב ידיעתי גם בישיבות תיכוניות אחרות.

שנת הלימודים נפתחת, כידוע לך, בסמוך לחגים. השבועות הראשונים ללימודים עוברים תוך קשיי התא רגעות והתאקלמות, למעת של חלק מהתלמידים. אחר ריך, כאמור, והגיע. התקופה שבין חופשת החגים חופשת החנוכה היא הראשונה בשנה שבה ניתן לקיים אווירת לימודים נורמלי – ללא חופשות וכיוצ"ב. והנה, חזקה בתקופה זו מרצות תנועה לנסן לקיים את "חודש האירגון".

אין בכוונתי להתייחס במכתב זה להנהלי הודש ולפ עילויות בתן משקיעים והציבים את מרצם וחמנם, אך חשוב שתדע כי העובדה שתלמידים רבים נדרשים לה ניע פעמים רבות במשך תקופה ארוכה כ"כ לכניסים ושאם לא כן ותינתל מהם הזמנות להשתתף באירועי "שבת האירגון", נורמת נוף רב למוסלמם התיקון של הלימודים במסגרת הישיבתית, ולפגיעה של ממש בהישגיהם של התלמידים, שלא לדבר על הסכנות הכרוכות בנסיעות תכופות. אינני ממיל ספק בהיזקקות המסורית של "בני עקבא" לחניכיה, אך נרשה לי כי מותר לצפות מהנער עה שלא לפחל תוך התלמות מחלשת ממסגרות לי מדיות שגם לזק יש, אולי, מה לתרום לנוער הדתי לאומי.

גם אם לעיתיות של "חודש האירגון" יש הקשרים היס מדיים כלשהם, נראה לי שלא יגיע ממעמדו, אם יוצ בר להקפיה אחדת שבה ממילא ישנן חופשות, וחופשת חנוכה, חופשת הקיץ) ואולי אף ניתן להחזיק לכמה ולשי של קיצור המדוש לשבוע בלבד.

הסיבה העיקרית שבה אנו עוסקים מלאת אתגרים ויקשים בה לא מעט קשיים וכאים מהצד. הכל להמשיך עליהם אנשים ורבים מביה.

בכבוד

יצחק גרין, מנהל ותיכון

העתק"ל הנכדים של בע"מ, מדעי יוצב, חשיב ליצחק גרין בהלולה:

"שר לי וראה שמחשב היכוחים מסעיה עם היקף עבודתה חובבים של תנועת בע"מ, הינך מעמם בעשי תה והחשובה כמיוחד משלים למען אותן מסרות שמעה מאמין בהן. על מיקום חודש האירגון כבר נשבחו קולמ סין וכבר פסק בשורשים שנים של ראשי ישיבות שלמלואים, והין שהם נשלים, זה לא מתאים, כך לנבי "חודש האירגון".

יצחק גרין אינו מחזר ועוה הטביה מהנה על שולי חנו של העתק"ל הצבוטר, אינו מדיעתי:

כותב מר גרין:

"מסתבר מאוד אך בהירה מרעמה את הנקי הנכנס לנו בשל "חודש האירגון". נרשה לי כי מותר לצפות מד נועה בר־עקבא להזדיינותה רציבית המוראית לביה החבה ושלה מרי שבה האחר עמה נאלצים להתמודד מר מרות לימוד שיבנים ורבים.

מר גרין הביע בשיחה שלהון למעל"ב בע"מ לקיים התייעצות משותפת עם כמה מנהלי ישיבות ולבמות לצער תגריך אחר. המעל"ב לא רחה את הדיעים, אלא שביבנים והבעיה מרחה ומשרת.

"אביב" כתל־אביב

את הסלון הראשון קיבלתי מידידי־נפש, ר' מנחם לבל, שהוא חותך האומ־סאט. וכך אמר לי: "תעזוב כעת את הכל וסע ל"בני התעזוכה" תראה שה קודה שם. אלפי נשים באות ללמוד תורה". בעקבות הסלון הזה הגיע נוסעים הכלם אוזני והרגשות על "קרבל התורה" ב"בני התעזוכה". ואכן שמועת־תורה ממש. לפי עלה מאלפיים נשים באו ללמוד תורה בימים ר' רד' מב תראב. כלי אמבים, כלי זמרים ולבי עוסמים. תורה בפורתה.

יישר־כוח למרשת "אביב" ולכל הצוות שהיה על המלאכה. ראש מרשת "אביב", ר"ב יאיר בן שמיית שליט"א, והמנכ"ל נר' אודנר ולוועל יצחק. תשובה המשיכל לתל־אביב של ממש.

יפר טיפורן על לימוד־תורה

בימים אלה ביקר בישראל לרגל כניסת שבוע מעשר מים) בבריתו של אמת"ך, ראש הכולל של "ישיבה יני בר־שיר", ה"ג ר' הרשל שכטר שליט"א. כמדבן שמוא "נחמי" לכנסת שיעורי־תורה (בריבנדנו) והיה זה במוזנת "מרפיה הרים זכר". בשלב מסויים ומדוע כי ה"ב כבר הוי לאורה"ב וכל אות כדי לא להפריע מלימוד־תורה. מסתבר כי בכל רגע פנוי הקדיש ה"ב בפת הכנסת במשב "בית מאיר" שליד ירושלים ועסק בתורה. מי שנצין לתוך בית הכנסת באמצע היום, היה רואה את ה"ב שכשר יושב שם לבדי מבותק מכל הדיעה העולם ושקיע עמוקות בהעכי ים והלמוד.

קי־אופ הדיבוק הכחול על־פי השולחן־ערוך

ר' שלום (שלומק) פישר אינו אוהב לראות את שכו בכ תוכנות. אינו יחסר הזה־כאמין בדברי חז"ל כי אין הכר כה שדיה אלא בדברי הספרי בן הקיץ, ואם הדבר היה הלכי בן, אז שכו לא היה נותר כאחד אבלנים הנדשים של קי־אופ הדיבוק הכחול.

שלומק, בינתים בהתאמתן הכך, אם אם מתגלים לה סיד הזה שאינו מוכן לחזור ולו על סיף קטן בשולחן ערוך גם אם יעסיר מיליונים או יעמיע ממנו רוחה של מיליונים.

במ"ם על רכישת הקי־אופ מצניע אותו לפני ובכל הנר כמות האוהדים כי הכל יתבונן על־פי הגלגה. הם הסכי מר ללא בעיות והדבר יישאר לעולם לעולת שאינם שייכים לשיטים, כמו אינן ובקיאות בשבועות על הקיבות הסך דיים וכיו"ב.

מצניע הביבר קדה שהשיעורה הנדיבה עדיין לא מעבה פרופיל רציני על הנדש הזה, שעליידו המסמדות לשורה הראשונה של שלום העסקים הישראלי שזה ספר עב כרך. הכסף אינו מעמדר את ר' שלום פישר שבנתק בבורליזדה ובהשוביי המשכלים האיכו זו ללא עמעם ומרמם.

ב"שעת שיק" בבריבק בבחולו של שמואל לדבר" השיק לדשת הדיבוק הכחול כבר שיעים שיעים יעמי אמילו בשלם השתכון הבריבן ללקות. כך למשל מצניין עליו ב"מעכבים אב מעמעין בשמחי" הכסף השתכון מתבר את מכי תחילת העזם ובבי העזם ומבריעים ב"מר רה יבבה המיעים". נמכר.

הגיגל השלישי

סיפורי הבעל־שב־טב ממחזרים ודיעים לבקרים ולשעים עם תוספות. זה המובא כאן ראה עדנה חזות ידיו של המשר המדרי יאיר מחזכר ל"משמרה חסידית – כפר הבירי".

שני החסידים, ר' דוד לייקעם זר' דוד ממיקליבוז', לא נדמנו כלל לשיש מים מהבעש"ם לאחר התפילה, שעליהם לארזו את המיטלטלים ובגדי השבת שלהם ולהתמנו מיד לנסיעה. סתם הבעש"ם ולא פירש, האת יעד הנסיעה לא גילה.

לאחר שעות אחדות של נסיעה, בלי להביה למסיבי של הבעש"ם לנוח ולו אף לרבע, עצרו לשתע המיים ממרצדנם ונפתרו ליד הלוט של בית בשאר אחת העיירות. נבנסו שני החסידים אל הבית. מחיכן כבודכם שאל הזקן ריידר הבית, שתיה ודב המקומי.

ממרוכות באנו.

החיכן והא מרוכות זה.

מרוכדך נמצאת במרוכת רוסיה, בפלך המרוחק מכאן כמה ימי נסיעה.

ומתי יצאתם משמה

היום, השיבו לו השניים בפשטות.

היהמה הזקן אמרתם זה עתה שמרוכבר במרחק נסיעה עצום שכמשר ימים רבים! מכיון שלא זכה להשתבה מחשניים נתרחה הזקן הדגי מלהקשות. כי הבין שלא כל בדרתמה: וזכה לעשות קמרבה דדך.

התאכסנו אצלו שני החסידים כל אותה שבת, ושיחיהו רבו מאוד נתעכב דב במהלך השבת משני החסידים בביקר משפע התורות ומאמ ר' ומשיחות שהשפיע עליו, וכיוון שנתנף על כך המל־אי רבות כל אותה שבת במעלת הבעש"ם, נרמז לו, לאותו רב, תשיקה עזה להנהה על קנקנו של הבעש"ם מקרוב. אם אלה תלמידיו, אמר רב בליבו, מעניין יהיה לראות את הבעש"ם בעצמו.

יצאה השבת ודב עם בני קהילתו חצי הארחים סיימו את תפילת ער בית הכנסת ודב לחמשיך אליהם בבתיהם חזרו למרוכת. ודב שממילא לשבבע את דב להמשיך אליהם בבתיהם נקבה בחיוב. עלה על העגלה, נדים בינים בליבו לראות מקרוב את הבעש"ם נקבה בחיוב. עלה על העגלה, נדים תוך שניות ספורות רישן כל הדרך למרוכת.

כבראשונה, הניעה העגלה גם הפעם ליעדה בקפיצת־דרך, ודב נקרא לדדת מהעגלה ולהמשיך לסוסת־מלוכה בסדרת הבעש"ם. החסידים, בעוד הבעש"ם מרבה, נבנסו בלאם לשלם השעדה שני החסידים הרבי לים דב הציידת, הבעש"ם שרבתין בבניתם המסיק רבריו, פנה ללא שהות אל דב וקרא לו לקרב אל מקומו. דב, שלא הסתיק להתעכש מכל הקורות אותו בשתי הימפות האחרונות, מילא את בקשת הבעש"ם, נקנה לדמיתו ופסק עמו לעבר תדרו הזן שהיה בסמיכות מקום. ראשון נבנס דב אל הד דר, והבעש"ם שנכנס אחריו סגר בעדו את הילות, הסב אל דב פנים מאר מות ואמר: "בעוד שעות ספורות תיקרא לשלם שכולו סב. עליכן הבאתיך הנה, כדי שתצוה לביתך את הדברים החשובים, שתטוב לזם את ביתאתר, ותיסמר מהשלם מתוך תשובה שלמה."

דב התמם לא הסתיק למדר את דבריו בתחשבנות ופיק בסבר תמרורים "...האם בשביל זה... בשביל זה קראתם לי הנה..."

"כך, השיבו הבעש"ם, "בעבור זה קראתיך הנה. הדיבה אתה לשות ללא יידי תשובה והילחה".

יצאו הבעש"ם ודב מן הדדר ושני דב המשות חיזוזות בסיד, נבו שפיק, וצער תרהמה ניכמו בעיניו. קרא הבעש"ם בחיפות לתלמידו האמונים ביותר ר' דוד וציוה עליו לסדר לדב אכסניה מכובדת, שבה יוכל ללון באותו לי לה. האכסניה, הוסיף הבעש"ם, צריכה לכלול את כל צרכיו של דב בשעד תיו האחרונות.

השעד האיר, ודב עיין שכב בפיתתו לאור שבת הלילה ושבנה, ועיניו סקוחות לדחוזה. על השולחן הקטן שלצדו נצו דיו וחקטת, ולידן מחנות הנר הואה לבני ביתו שכתב לפני שעות מספר.

לפתע תקפר את דב רעיון חשלשה ארים. נשם וחל לדעך והוא חוץ כיצר נשמתו בפתקה ממנו אל אנשי, ובידיע כי הניע זמן ספידתו, שרצה מתי כן בעקה אדיבה "שבע ישראל".

עד מהרה נפרצה השמועה בכל מרוכת לאמה – הבעש"ם בכחדרובעצ מן שתר להשתתף בלוויה של דב. יצאה מיטתו של דב ברבע הנקבי ויבא הבעש"ם בשיחה שניין המניין אנשי המרוכת־קרישא של העיירה נשאו את המיטה בראש והלוויה.

בהגיע מסע הלוויה למקום אליו, עמד הבעש"ם את עיניו הניכר ויחה בו שוחא: נתון ברצים אלה בשלמות אחרים, עד שלכמוף שנה מיו חחזל לדמר אל הנפטר: זדר לך המקום השלישית כאן בשלם הזה. בשעם הראשונה, ירדת לשלם ושכחת כל ימיך במצוות, מהרה והבעשים טובים, אך בשניב ימיך. לשלם ושכחת כל ימיך במצוות, מהרה והבעשים טובים, אך בשניב ימיך. קודם שמיידעך, נחלטה אמנהך באלוקי־ישראל, עליכן נגזר עליך בשמים שתעיד ותשוב בגלגול לשלם הזה. האז יידות לזה השלם בשנית, ובם בשעם האחר, בבראשונה, עסוק כל ימיך בתורה והעשים טובים, ושוב - ממש כך בשלם הזה, עליכן בך הסכך עם הדומיך כשידה אחר בך ממש לאבי אחר מעם הראשונה – חיכה בך הסכך עם הדומיך כשידה אחר בך ממש לאבי אחר יתך, וכך נגזר עליך בשנית לדדת בגלגול לשלם הזה. אבניי, שחכתי על נשמתך בן תעגלגל בשלישית בכעשים וקדושות, שלחתי אדיך להבאך הבא, ועליכן אין לך שום הרשמת על מעשיי, בפי כולם בבבייה, ובת שדדת בתשובה שלמה.

"כי לא תחפץ במות הרשע כי־אם בשובו מדרכו וחיה."